

Marjanucz László 60 éves

Marjanucz László 1954. június 22-én, Csanádon született. Felesége, Daróczi Éva tanárnő, hat szép gyermekük Gergő (1979), Máté (1982), Lilla (1986), Katalin (1991), Zita (1993) és Krisztina (2000).

Felsőfokú tanulmányait a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, történelem–orosznakon (1973–1977), a Kossuth Lajos Tudományegyetemen, történelem szakon (1978–1982), majd aspiranturáját, Hanák Péter vezetésével, az MTA Történettudományi Intézetében végezte el (1983–1986).

1980-tól indult tudományos karrierje, ekkor tudományos munkatárs a Móra Ferenc Múzeum Történeti Osztályán, 1984-ben „summa cum laude” minősítéssel egyetemi doktori címet szerzett, 1995-ben a történelemtudomány kandidátusa, majd 2007-ben habilitált a Szegedi Tudományegyetemen. 1977-től tanár a Csongrád Megyei KISZ Vezetőképző Központban, 1980-tól történész-muzeológus a Móra Ferenc Múzeumban, 1986-tól adjunktus a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, 1994-től egyetemi adjunktus, majd 1996-tól tanszékvezető egyetemi docens a JATE BTK Új- és Legújabbkori Magyar Történeti Tanszékén, 2003 és 2009 között a SZTE BTK Történeti Intézetének vezetője.

Tudományos pályafutását számos külföldi ösztöndíj és tanulmányút kísérte. Kutatott Berlinben, Amszterdamban, Temesvárott, Újvidéken és Pozsonyban, kutatói ösztöndíjban részesült többek között, Bielefeldben a Friedrich Ebert Stiftung támogatásával, a Zentrum für Interdisziplinäre Forschung Intézetben, kutatóként és vendégtanárként Freiburgban, a Friedrich Ebert Stiftung támogatásával, Göttingenben a Max Planck Institut für Geschichtswissenschaft kutatóintézetben, a bécsi Collegium Hungaricumban, a lipcsei Simon Dubnow Intézetben, vagy éppen Berlinben, a Humboldt Egyetem Délkelet-Európai Történeti Tanszékén.

Marjanucz László kiváló kutató és jeles közéleti szereplő. Tudományos kutatási területe elsősorban a 18. századi Habsburg Birodalom, azon belül is hangsúlyosan a Temesi Bánság újratelepítése, a bánsági autonómia és regionalitás történeti dilemmái. Tudományos érdeklődésében kiemelkedő helyet foglalnak el a magyarországi paraszti polgárosodással, az agrárszocialista mozgalmakkal, a hazai népszámlálások elemzésével és a 18–19. századi demográfiai változásokkal kapcsolatos kérdések. Számos tanulmánya jelent meg a magyar reformkor történeti kérdéseiről, a vármegyei közigazgatás köréből, vagy éppen a hazai zsidóság történetéhez kapcsolódóan. Több megkerülhetetlen helytörténeti monográfia születése kötődik nevéhez, számos településre vonatkozóan, Hódmezővásárhelytől Makóig, Ülléstől Magyarcsanádig. Szegedi és dél-alföldi tudományos szervezői tevékenysége példamutató. Tudomány népszerűsítő és tudományos ismeretterjesztő előadások, cikkek, recenziók sora fűződik

nevéhez. Évtizedek óta tekintélyes vezetője a hazai honismereti és tudományos ismeretterjesztő mozgalmaknak.

Marjanucz László jó ember és jó vezető. Jó ember, mert önzetlen és humánus. Jó vezető, mert mindenekelőtt becsüli munkatársait és kollégáit. Minden helyzetben a méltányosságot és a teljesítményt helyezi előtérbe. Kollégái és munkatársai iránti szolidaritása közismert, egymást követően immár negyedszer választották meg tanszékvezetőnek. Ő maga is legfontosabb érdemének és aspirációjának tartja a közvetlen munkatársak feltétlen szakmai és emberi bizalmát. Az évek során a vezetése alatt álló tanszék, egymást tisztelő, szakmailag autonóm oktatókból álló, valódi tudományos közösségé formálódott.

Marjanucz Lászlóban nagyra értékeljük a kiváló tanárt, aki egyetemi kurzusait minden körülmények között magas színvonalon és érdekesítően tartja meg. Mindig a legújabb kutatási eredmények átadására törekszik. Tanítványai körében népszerű, a hallgatók tisztelik szakmai tudását és tudományos elkötelezettségét, becsülik empátiáját és humánus oktatói attitűdjét.

A közeljövőben lesz két évtizede annak, hogy Marjanucz László az Új- és Legújabbkori Magyar Történeti Tanszékot sikeresen vezeti. Ez alkalomból is köszöntjük hatvanadik születésnapján, további szakmai, oktatói és tudományos sikereket, egészséget, békességet és családi örömeket kívánunk neki, az Új- és Legújabbkori Magyar Történeti Tanszék valamennyi oktatója nevében.

Isten éltesse Laci!

Deák Ágnes
Giczi Zsolt
Pelyach István
Sipos József
Szabó Pál Csaba
Zakar Péter